

м. Кропивницький

Рішення № 72 від 25 червня 2018 року

**«Про відмову у видачі свідоцтва про
складення кваліфікаційного іспиту»**

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі членів кваліфікаційної палати Коротича В.А. (голови палати), Пушкарьова Д.Є. (секретаря палати), Мазуренко Н.Ю., Сьори О.М., Стахеева О.О., а також голови комісії Волосян О.І., розглянувши на своєму засіданні письмову роботу по білету № 3 <ОСОБА_1>.

В С Т А Н О В И Л А :

<ОСОБА_1> 09 жовтня 2017р. звернувся до КДКА Кіровоградської області із заявою про допуск до здачі кваліфікаційних іспитів для отримання свідоцтва про складення кваліфікаційного іспиту, мав стаж роботи в галузі права 2 роки 2 місяці та надав необхідні документи, сплатив внесок на оргтехзабезпечення діяльності КДКА та ВКДКА.

Рішенням кваліфікаційної палати № 13 від 17.10.2017 р. <ОСОБА_1> допущений до складання кваліфікаційного іспиту. Письмовий іспит був призначений та виконаний заявником 11.06.2018 р.

За результатом письмового іспиту <ОСОБА_1> отримав лише 47 балів, в той час як відповідно до п. 13.12 Розділу 4 Порядку допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядку складання кваліфікаційного іспиту та методики оцінювання результатів складання кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні (надалі – Порядок) такою, що успішно склала письмовий іспит, вважається особа, яка за результатами складення письмового іспиту отримала 80 балів і більше.

При виконанні завдань по білету № 3 <ОСОБА_1> допустив наступні помилки при складенні процесуальних документів та обранні правової позиції.

Так, підготовлена заявником при виконанні першого завдання заява в порядку окремого провадження була підготовлена неправильно, тобто містить грубі змістовні помилки щодо принципів аспектів поставленого питання, не відповідає визначеній законом процесуальній формі та загальним вимогам процесуального законодавства, аргументація відсутня взагалі або ж є абсолютно безсистемною чи алогічною.

Зокрема в проекті заяви всупереч приписам ч. 3 ст. 244 та ч. 3 ст. 175 ЦПК України не вказані особисті дані заявника та заінтересованої особи, а саме реєстраційні номери облікової картки платника податків та засоби електронного зв'язку. Також у тексті заяви неповно вказана адреса представника заявника, яким подається заява (не вказане місто).

В проекті заяви в якості однієї із заінтересованих осіб помилково вказаний приватний нотаріус, який такою особою не є, оскільки від нього не залежить захист порушених прав заявника.

Заявником невірно обраний спосіб судового захисту, а саме виправлення описки в свідоцтві про народження заявника. Водночас вирішення питання про виправлення описок в документах в порядку окремого провадження статтями 293 та 315 ЦПК України не передбачено. В ситуації, визначеній в даному питанні білету, заявник мав би ставити перед судом питання про встановлення факту, що має юридичне значення, а саме факту родинних відносин між фізичними особами.

В якості нормативних посилань, що регулюють визначене в даному питанні білету питання, в заяві помилково зазначені норми ст. 256 ЦПК України («Наслідки закриття провадження у справі») та ч. 1 ст. 1277 ЦК України («Відумерлість спадщини»), які не регулюють правовідносини між заявником та заінтересованою особою. Водночас в тексті заяви взагалі відсутні посилання на будь-які норми Розділ IV ЦПК України («Окреме провадження»), і зокрема на ст.ст. 293, 294, 315, 316, 318 ЦПК України.

В резолютивній частині заяви наявне прохання суду здійснити певні дії, а саме виклик свідка, в порядку «досудової підготовки», що ЦПК України не передбачено.

В переліку додатків до заяви в якості документу, що підтверджує повноваження адвоката як представника заявника, не зазначено ордеру адвоката, як це передбачено ч. 4 ст. 62 ЦПК України.

Складена заявником при виконанні **другого завдання** позовна заява про відшкодування завданої шкоди відповідає визначеній законом процесуальній формі та загальним вимогам процесуального законодавства, демонструє знання правових понять і категорій та взаємозв'язку між ними, знання назв і змісту нормативно-правових актів, знання та вірне розуміння змісту правових норм, їх характерних рис та особливостей, однак містить певні неточності.

Так, всупереч вимогам ч. 3 ст. 162 ГПК України в тексті позову відсутні: зазначення повного найменування сторін, а не абревіатур (п. 1 ч. 3 ст. 162 ГПК України), зазначення ціни позову (п. 3 ч. 3 ст. 162 ГПК України), попередній розрахунок суми судових витрат, які поніс позивач та очікує понести в майбутньому (п. 9 ч. 3 ст. 162 ГПК України), підтвердження позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього самого відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав (п. 10 ч. 3 ст. 162 ГПК України).

Щодо зазначення в позові його правових підстав, тобто конкретних норм матеріального права (п. 5 ч. 3 ст. 162 ГПК України), то в даному випадку заявником зроблено посилання лише на загальні норми ст. 16 ЦК України та на ст. 224 ГК України, яких явно недостатньо, посилання на жодні норми Глави 82 ЦК України взагалі відсутні. Натомість в якості процесуального обґрунтування позову, в ньому заявником зроблені посилання на статті 54 та 206 ГПК України, які в даному випадку є помилковими.

Всупереч вимогам п. 1 ч. 1 ст. 164 ГПК України в додатках до позову не вказано документу, який підтверджує відправлення відповідачу копії позовної заяви і доданих до неї документів. Натомість зазначається про додавання копії позовної заяви з додатками для відповідача до самого позову, що свідчить про незнання заявником порядку цього специфічного аспекту господарського процесу.

Крім того, оскільки заява подається від імені позивача адвокатом до позову мав би бути доданий відповідний ордер адвоката як документ, який згідно приписів ч. 4 ст. 60 ГПК України підтверджує повноваження адвоката як представника, однак в переліку додатків до позовної заяви такий документ заявником не вказаний.

Також в тексті позовної заяви взагалі не зазначено обґрунтування розміру матеріальної шкоди, щодо стягнення якої заявляється позов.

Складене заявником при виконанні **третього завдання** клопотання про зміну запобі-

жного заходу з тримання під вартою на домашній арешт відповідає визначеній законом процесуальній формі та загальним вимогам процесуального законодавства, але його зміст неповною мірою відповідає умовам завдання згідно білету та свідчить про прогалини у знаннях з відповідного питання або ж про невірне розуміння окремих аспектів.

Так, в якості обґрунтування можливості зміни запобіжного заходу на більш м'який в клопотанні заявник серед іншого посилається на те, що нібито обвинувачений добровільно відшкодував в повному обсязі завдану злочином шкоду, по місцю роботи характеризується як добросовісна та порядна людина, активно допомагав слідству в розкритті злочину. Водночас умовами завдання передбачено, що шкода обвинуваченим відшкодована не повністю, а лише частково, а відомості про активну допомогу слідству та позитивні характеризуючі дані відсутні.

Крім того, в якості обґрунтування клопотання заявник посилається на матеріали справи, якими, на його думку, підтверджуються певні дані, що характеризують обвинуваченого. Водночас згідно вимог ч. 4 ст. 291 КПК України наявність у суду до початку судового розгляду будь-яких матеріалів справи, крім тих, що є додатками до обвинувального акту, забороняється, а тому суд не має змоги надати оцінку таким доводам захисника.

В тексті клопотання відсутні посилання на те, яким чином зникли або зменшилися передбачені ч. 1 ст. 177 КПК України ризики, встановлені слідчим суддею на стадії досудового розслідування при обранні відносно підозрюваного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Також в резолютивній частині клопотання не зазначається адреса проживання або реєстрації самого обвинуваченого, а також не вказується, за якою адресою, на думку заявника, обвинувачений може перебувати під домашнім арештом, не зазначається, хто є власником відповідного житла та чи дає ця особа (або особи, якщо їх декілька) згоду на проживання в належному їй житлі на умовах домашнього арешту обвинуваченого. За відсутності подібних даних суд об'єктивно позбавлений можливості задовольнити складене заявником клопотання.

Відповідь заявника по **четвертому завданню** щодо фабули з податкового права є помилковою, тобто містить грубі змістовні помилки щодо принципів аспектів поставленого питання, аргументація є алогічною.

Згідно наданої заявнику фабули необхідним було вирішити, якою має бути правова позиція представника особи, до якої податковим повідомленням-рішенням застосовано штрафну (фінансову) санкцію в сумі 299391,05 грн. за порушення, не зафіксоване відповідним актом перевірки.

Так, у відповідному акті перевірки зафіксоване порушення п. 11 ст. 3 Закону України «Про застосування РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 06.07.1995 р. № 265/95-ВР, а штрафну (фінансову) санкцію на підставі п. п. 54.3.3 п. 54.3 ст. 54 Податкового кодексу України застосовано за порушення ст. 17 п. 1 Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг».

При формуванні правової позиції заявник безпідставно дійшов висновку про правомірність дій податкового органу та, відповідно, про правильність застосування до особи названої у фабулі фінансової санкції. Як наслідок, запропонована заявником правова позиція не містить посилання на необхідність звернення до суду з позовом про визнання податкового повідомлення-рішення протиправним та його скасування.

Результат письмового іспиту свідчить про недостатню підготовку заявника в частині теоретичних знань та практичного застосування норм матеріального та процесуального права.

Відповідно до п. 14.1 Розділу 4 Порядку до складення усного іспиту допускаються

особи, які успішно склали письмовий іспит.

За таких обставин, комісія прийшла до висновку, що заявник не склав письмового іспиту, у зв'язку з чим не може бути допущений до складення усного іспиту.

Виходячи з наведеного та керуючись ст.ст. 8, 9, 50 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Порядком допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядком складання кваліфікаційного іспиту та методикою оцінювання результатів складання кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні, затвердженим рішенням Ради адвокатів України № 270 від 17.12.2013 р. з подальшими змінами в редакції станом на день іспиту, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області,

В И Р І Ш И Л А :

Затвердити результати складання письмового кваліфікаційного іспиту <ОСОБА_1> та відмовити йому в допуску до складення усного кваліфікаційного іспиту.

Відмовити <ОСОБА_1> у видачі свідоцтва про складення кваліфікаційного іспиту.

Рішення може бути оскаржено протягом тридцяти днів з дня його отримання до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова КДКА

Волосян О.І.

Голова кваліфікаційної палати

Коротич В.А.

Секретар кваліфікаційної палати

Пушкарьов Д.Є.